

Stari ljudje naj dobivajo pokojnino, pravi predsednik. WPA dela so za mlajše ljudi

Trenton, N. J., 13. decembra. Governor države New Jersey je včeraj ponovno protestiral pri predsedniku Rooseveltu, ker so odslovili od WPA del, vse delavce, ki so stari nad 65 let. Prvi protest je governor poslal 30. novembra.

Včeraj je predsednik Roosevelt tozadevno odgovoril governorju. V odgovoru piše predsednik, da se je z vso zadevo natančno in podrobno pečal. Predsednik je mnenja, da so WPA dela v prvi vrsti ustvarjena za popolnoma zmogljive brezposelne ljudi. Osebe pa, stare nad 65 let, ne morejo spadati več pod WPA kategorijo, ker za take osebe je bi-teljna postavljena postava glede dru-

žabne varnosti, ki določa starostno pokojnino. Le določila te postavice se morajo tozadevno spremeniti.

Kongres po mnenju predsednika Roosevelta ni ustvaril WPA urada in tozadevnih del, da bi silili nad 65 let stare ljudi k delu. Kongres je naredil posebno postavico, da se takim ljudem plačuje starostna podpora.

Toda je pa tisoče slučajev, pravi predsednik Roosevelt, ko osebe, stare 65 let ali več, niso upravičene do starostne podpore glasom obstoječih postav. Te postavice bo moral kongres na vsak način preurediti, da bodo odgovarjale vsem zahtevam.

Ogromno tihotapstvo z dragulji. Zvezna vlada je na sledu mnogim znanim filmskim zvezdam

New York, 13. decembra. George Burns, eden najbolj znanih radio in gledaliških igralcev v Ameriki, je priznal včeraj pred zvezno sodnijo, da je kriv tihotapljenja draguljev iz tujemstva.

Ker je pa zadnje čase mnogo pomagal zveznim uradnikom, da so slednji prišli na sled drugim tihotapcem v visokih krogih, je zvezni pravdnik priporočil sodniji, da se z Burnsonom milostno postopa.

Burnsu se ima vlada zahvaliti, da je dobila v roke Mrs. Edgar Lauer, ki je soproga sodnika najvišje sodnije v državi New York

in ki je bila zadnji teden aretirana radi tihotapstva. Zadeva je vzbudila silen škandal.

Burns je baje vtihotapil dragulje v vrednosti \$4,500.00 in nekaj dragocene obleke. Ako bi bil na sodnji spoznan krivim, tedaj bi bila največja kazen, v katero bi bil obsojen, 18 let zapora in \$45.00 globe.

Nadalje je zvezna vlada obtožila sledeče prominentne filmske zvezde, da so zapleteni v vso nedodano afero. Jack Benny, Jack Pearl, Wallace Ford, Katharine Hepburn in mnogo drugih enak prominentnih zvezd.

Novi župnik

Kot smo včeraj na kratko poročali je dospel iz domovine č. g. Tomislav Firis, ki je imenovan za župnika cerkve sv. Nikolaja na 36. cesti in Superior Ave., kjer se zbirajo bratje Hrvati, takozvani "žumberčani," ki so grško-katoliške veroizpovedi. Dolgo časa je bila župnija brez voditelja, in sedanji župnik bo brez dvoma v kratkem postal priljubljen pri vseh. Dr. Firis prihaja iz fare sv. Nedelje pri Metliki, kjer je bil doslej za dekana. Novi g. župnik je izborni in inteligenten mlad mož, ki bo gotovo uspešno deloval v naselbinah. Naše iskrene čestitke novodošlecu. Fara sv. Nikolaja priredi župniku v nedeljo večer dobrodošlico v dvorani pod cerkvijo.

Mrs. Sawicki napadana

Ko se je sinoči vrčala Mrs. Elizabeth Sawicki, soproga bivšega znanega sodnika v Clevelandu, iz grocerije na svojo dom na 11900 Carlton Rd., jo je napadel neki mlad mož, ki jo je takoj zbil, da je padla v nezavest na cesti. Odsel je v zdravnišnico, v kateri je imela \$12.00 in je po-begnili. Pozneje so našli Mrs. Sawicki na cesti in so morali poklicati zdravnika, da so jo oživeli.

Mr. Robich doma

Potem ko se je nahajal težko bolan štiri tedne v Lakeside bolnišnici, se je vrnil domov dobro poznan James Robich, direktor in zapisnikar Slov. društva v New Yorku. Pozdravlja vse znance in prijatelje in se lepo zahvaljuje za obiske v bolnišnici.

Iz bolnišnice

Mrs. Amelia Mišić, 978 E. 68rd St., se je vrnila iz bolnišnice na dom. Prijateljce jo lahko obiščejo.

Še vedno čas

Še vedno je čas, da naročite bo-žično izdajo "Ameriške Domovine" za svoje sorodnike in prijatelje v domovini ali kjerkoli se nahajajo na svetu. Naš časopis se lahko pošlje v sleherni državi. Prinesite naslov sorodnika ali prijatelja v naš urad in pridene 15c za vsak naslov, ali pa izročite to našim zastopnikom, in mi pošljemo za vas. Naročite vsaj ta teden, da ne bo prepozno.

Maša na radio

Prihodnjo nedeljo se bo na radio postaji WHK v Clevelandu lahko slišala slovesna sv. maša, ki bo darovana ob priliki zlatga jubileja Rt. Rev. Msgr. Thomas Mahona v cerkvi sv. Tomaža na Superior Ave. Monsignor bo tedaj praznoval 50-letnico mašništva. Tekom maše pojejo odlični cerkveni zbori spremljani z orkestrom.

Odbor Ilirija Hi in Jr.

Pevodnja M. E. Rakar, predsednica Margit Kogovšek, podpredsednica Mary Pezdirtz, tajnica in zapisničarka Frances Zalar, blagajničarka Julija Vidmar. Nadzorniki: John Gril, Frank Trepal in Mrs. Prištel.

Pokojni Frank Laurich

Za pokojnim Frank Laurich se bo brala sv. maša v četrtek 15. dec. ob 8. uri zjutraj v cerkvi sv. Pavla na 40. cesti ob priliki četrte obletnice smrti ranjkega. Sorodniki in prijatelji so prijazno vabljeni.

Podružnica št. 47

Odbor podružnice št. 47 SZZ za leto 1939 je sledeč: predsednica Louise Zidanič, podpreds. Mary Zeleznik, tajnica Helen Tomazič, blagajničarka Antonija Dolinar, zapisničarka Eva Ožbolt.

Najvišja sodnja udarila delavski odbor

Washington, 13. decembra. Najvišja sodnja Zed. držav je danes prepovedala vladnemu delavskemu odboru, da zopet pre-skrbi delo 145 pomorščakov, ki so zaštrajkali, se polastili parnikov, na katerih so delali in začeli s sedečim štrajkom. Ta razsodba najvišje sodnje skoraj gotovo pomeni, da se bo slednja končno izjavila, da so sedeči štrajki nepostavni, s čimur bo John Lewis, načelniku C. I. O. prizadjan silen udarec, ker je bil on, ki je prvi vpeljal sedeče štrajke. Včerajšna razsodba najvišje sodnje pomeni, da oni štrajkarji, ki so bili na sedečih štrajkih, ne morejo več dobiti dela pri isti kompaniji, kjer so štrajkali.

Veliko posojilo republikam v Južni Ameriki

Washington, 13. decembra. Zakladniški tajnik Morgenthau se je včeraj izjavil, da so Zedinjene države pripravljene posoditi republikam v Južni Ameriki večje svote denarja, da se razvije bolj živahna trgovina med Severno in Južno Ameriko. Poleg tega, da želi vlada Zedinjenih držav, da pride do močne zveze med Severno in Južno Ameriko, ki naj bi preprečila vpad katerekoli tujzemске sile v Ameriko, so pa Zed. države tudi na delu, da napredujejo v gospodarskem oziru. Nemci in Italijani danes prodajajo silne množine blaga v Južno Ameriko, in ves ta promet bi lahko dobile Zed. države. Na Pan-ameriški konferenci v Lima, Peru, prevladuje dosedaj najlepša sloga med delegati 21 ameriških republik in pričakovati je definitivnih rezultatov.

Nove uradnice

Društvo Marije Magdalene št. 162 KSKJ ima odbor za 1939 kot sledi: duhovni vodja Rt. Rev. Msgr. B. J. Ponikvar, predsednica Helena Mally, podpredsednica Maria Gornik, tajnica Mary Hochevar, 21241 Miller Ave., zapisničarka Julia Brezovar. Nadzornice: Frances Novak, Mary Škulj in Dorothy Sternisha. Vratarica in zastavonošinja Frances Kasunič. Zastopnice za skupna društva fare sv. Vida: Mary Hren, Johana Mišmaš in Mary Zadnik. Društveni zdravniki: dr. Oman, dr. Seliškar Sr. in dr. Seliškar Jr., dr. Pernie, dr. Skur. Seje se vršijo vsak prvi ponedeljek v mesecu in spodnjih prostorih stare šole sv. Vida.

Vest iz domovine

Mr. Jakob Baraga, 15317 Lucknow Ave. je včeraj iz domovine prejel vest, da je v Grahovem pri Cerknici umrla ljuba mati Marija Baraga, stara 78 let. V domovini zapuščila moža, sina Matija in hčer Marijo, poročeno Znidaršič v Podcerkvi pri Starem trgu. V Clevelandu zapuščila štiri sinove, Franka, Antona, Matevža in Jakoba. Bodi blagi ženi in materi mirna rodna gruda. Preostalim sorodnikom naše sožalje!

Zadušnica

Za pokojno Mary Krnc se bo brala sv. maša v petek ob 8:30 zjutraj v cerkvi sv. Vida ob priliki 30-dnevnice smrti. Sorodniki in drugi so vabljeni.

* Vprašajte za nagradne listke Progressivne trgovske zveze.

Gov. Davey govori

Akron, Ohio, 13. decembra. Na farmerski konvenciji države Ohio je govoril sinoči poraženi governor države Ohio Martin L. Davey. Z nekakim slovesnim glasom je Mr. Davey govoril kakim 2,000 zbranim delegatom sledeče: "Mojemu nasledniku zapuščam tudi tisoče in tisoče oseb, ki bodo iskali pri Brickerju delo, pa ga ne bodo dobili, ker sploh niti eno desetino toliko državnih del ni kot je prosilec. Zapuščam mu pa tudi malo skupino zvestih mož, ki vas poznajo v sreči in nesreči. Mrs. Bricker pa zapuščam Mrs. Davey tisoče cvetic, katere je posadila okoli državnega poslopja." To je bil eden zadnjih govorov, katere je imel gov. Davey, predno se umakne iz urada.

Priprave za izseljevanje Judov iz Nemčije

Berlin, 13. decembra. Dr. Hjalmar Schacht, ki je predsednik nemške državne banke, odide te dni v London, kjer bo začel s pogajanjmi, da se pripravi več potrebnih, da se začne z izseljevanjem židov iz Nemčije. Da se pa omogoči izseljevanje židov, ki morajo seveda vzeti s seboj tudi gotove svote denarja, bi Nemčija prodajala svoje blago evropskim državam, tako da pride denar bi dobili židje v zameno za nemške marke. Izseliti žida danes iz Nemčije je združeno z največjimi težavami. Jud, ki ima \$100,000, pride lahko s sledečim pogojem iz Nemčije: Vlada mu najprvo vzame 25 odstotkov premoženja, ker gre iz dežele, 20 odstotkov mora plačati kot kazen, ker je neki žid ubil nemškega diplomata Ratha v Parizu, in 15 odstotkov mora plačati, da se ustvari fond za druge Jude, ki nimajo svojih sredstev, da bi odpotovali iz Nemčije. Ostalo gre v državno banko, in ko so vsi računi poravnani, ostane židu osem pfenigov od marke ali nekako \$3,200.00 od \$100,000 vrednega premoženja.

Mrs. Roosevelt kandidatinja za predsednico?

Washington, 13. decembra. Iz nešteti krogov je dobila Mrs. Eleanor Roosevelt, soproga sedanjega predsednika izraženo željo, da bi postala kandidatinja za predsednico Zed. držav. Včeraj je Mrs. Roosevelt na vse te želje in vprašanja odgovorila: "Ni je sile na svetu, ki bi me pregovorila, da bi kandidirala za predsednico Zed. držav." Ob enem je predsednikova soproga izjavila, da bi bilo "smešno" imeti žensko za predsednico. "Zdi se mi," je rekla Mrs. Roosevelt napram časnikarskim poročevalcem "da imamo v Ameriki lepo številko jako zmognih žensk za razne urade, toda da bi mislili na žensko za predsedniški urad, se mi zdi smešno."

Stric Sam za božič

Kakih milijon WPA delavcev bo dobilo svoj zaslužek izplačan 24. decembra, namesto 31. decembra, kot bi bilo to običajno. Stric Sam želi, da imajo ti ljudje nekaj denarja za božič.

Električna darila

Firma Oblak Furniture, 6612 St. Clair Ave. se priporoča za nakup raznih električnih predmetov in sploh vsega, kar se potrebuje za hišo in dom. Ima prav lepo zalogo, da si lahko izberete.

Ljubosumnost na panameriški konferenci

Lima, Peru, 13. decembra. Med zastopniki republike Argentine in Mehike se je začelo nekako ljubosumno tekmovaljevanje glede prvenstva med latinskimi republikami Amerike. Zdi se, da ima Argentina več prilike biti priznana kot vodilna republika Južne Amerike, ker se govori, da ima Argentina podporo Zed. držav. Zastopniki Zedinjenih držav na konferenci so izjavili, da jim ni za vodilno mesto med ameriški republikami, in to je vzrok, da se je oglasila Argentina, ki agitira za priznanje. Upa se le, da ne bo tekmovaljevanje šlo tako daleč, da se ponesrečijo nekateri načrti, ki morajo biti sprejeti na konferenci.

Kitajci so baje ubili 6,000 Japoncev

Šangaj, 13. decembra. V Samsi provinci so kitajske guerilla čete baje zajele večjo japonsko armado, kateri so prizadele občuten poraz. Baje je 6,000 Japoncev obležalo na bojišču. Poleg tega, pravijo neutralna poročila, so Kitajci zajeli silno zalogo japonskega orožja in streljiva. Japonci so napadli tudi glavni stan osme kitajske armade pri Vutajši, toda so bili s krvavimi žgubami odbiti. Iz japonskega glavnega stanu je dospel le poročilo, da so bili vsi poskusi kitajske ofenzive v Samsi provinci uspešno odbiti.

Društvo Mir št. 10 SDZ

Društvo Mir št. 10 SDZ ima sledeči odbor za 1939: predsednik Louis Gliha, podpreds. Jos. Globokar, prvi tajnik Fr. J. Shuster, drugi tajnik in zapisnikar John J. Kaplan, blagajnik Dominik Blatnik. Nadzorniki: Anton Valenčič, Fr. Gliha in John Rogel. Zdravniki: dr. A. J. Perko, dr. M. Oman. Zastopniki za SND v Newburgu: Jos. Lekan in A. Gross. Zastopnik za SND v Maple Heights, Anton Hrovat. Zastopniki za skupna društva fare sv. Lovrenca: Jos. Kenik, Anton Meljač. Zastopnika za slovensko šolo: Anton Valenčič in Fr. Gliha. Zastopnika za Kulturni vrt: Anton Meljač in Anton Valenčič. Zastavonoša Jos. Fortunat. Društvo zboruje vsako drugo nedeljo v mesecu v S. N. Domu na 80. cesti ob 1. uri popoldne.

Cestni roparji

Policija v Clevelandu je vsa iz sebe, ker ne more prijeti niti enega roparja, ki prežijo na cestah in trgajo ženskam denarnice iz rok. Od 15. novembra do včeraj je bilo v Clevelandu na cestah napadenih 87 žensk in niti en sam ropar doslej ni bil prijet.

Žalostna vest

Louis Pink, 7213 Hecker Ave. je dobil iz domovine vest, da je v Ponikvah pri Dobrem polju umrl oče v visoki starosti 84 let. Tu zapuščala sina Louisa, v domovini pa hčer in več sorodnikov. Naj bo ranjkemu mirna domača zemlja!

Zadušnica

Za pokojno Jennie Stražišar se bo brala sv. maša v petek ob 8. uri v cerkvi sv. Vida ob priliki sedme obletnice smrti. Sorodniki in prijatelji so vabljeni.

* Umrljivost v mestu New York je v letošnjem letu za 25 odstotkov večja kot lansko leto.

Naloga novega kongresa bo predvsem spremeniti postave glede delavcev in farmerjev

Washington, 13. decembra. Novo zborovanje kongresa Zed. držav, ki začne poslovati takoj po novem letu, bo precej neodvisno in precej različno od poslovanja zadnjih dveh kongresov. Tako je mnenje v trgovskih kot v delavskih krogih.

Mnogo novo izvoljenih kongresmanov je zadnje dneve že dospel v Washington, da se seznanijo s svojimi novimi dolžnostmi. Vsi izjavljajo, da bodo neodvisno postopali, kar pomeni, da se bo vpliv predsednika znižal.

V prihodnjem zborovanju kongresa bodo igrali prvo vlogo sledeči načrti: načrt za spremembo in razne dostavke k postavi za socialno pravico, zlasti kar se tiče starostne zavarovalnine. Od vseh krajev se tudi zahte-

va, da se morajo postaviti, ki določajo poslovanje narodnega delavskega odbora temeljito spremeniti. Za spremembo te postavice delujejo zlasti industrije in business.

Tretji načrt se tiče reforme postavice glede "farmerjev." Niti delavci niti farmerji niso zadovoljni z obstoječimi postavami radi katerih je mnogo kritike. Kongres bo imel nalogo poiskati nekako "zlati srednji pot," da bo zadostil vsem interesom.

Cesar se kongres najbolj boji je zahteva po novih davkih. Vse ameriške industrije pričakujejo, da kongres ne samo, da davkov ne bo zvišal, pač pa jih v gotovih slučajih znižal. Javnost je tudi radovedna kakšnega mnenja bo bodoči kongres glede nadaljevanja WPA del.

Litvinska mora izročiti Memel Nemcem. Francija in Anglija paziti na ne kritičen položaj

Berlin, 13. decembra. Nemška vlada je poslala litvinski vladni "prijazen opomin," v katerem pravi, da mora biti Litvinski znano, da pomenijo nedeljske volitve v Memelu željo prebivalstva, da se združi z Nemčijo.

Vpliven nemški časopis "Diplomatische Korrespondenz" pravi, da je popolnoma od Litvinske odvisno, kaj prinese bodočnost. Litvinci glede pokrajine Memel ne morejo nastopati kot so nastopali v preteklosti.

Pri tem pa je prišla Litvinska sama v neprimolike, ki so domačega

značaja. Predsednik Litvinske, Anton Smetona, je dobil grožnje od desničarjev, da gleda, da likvidira svojo vladno in jo prepusti njim. Desničarji na Litvinskem so nekaki fašisti.

London, 13. decembra. Francoska in angleška vlada sta poslali danes v Berlin noto, v kateri izjavljata, da nikakor ne pričakujejo, da bo Memel pokrajina prešla v nemško last. Vendar je gotovo, da ne bo vzel en mesec, ko bo Memel proglašen za nemško pokrajino. Litvinska policija se je že umaknila iz Memela.

Vest iz domovine

Anton Kapel, 14804 Thames Ave., je dobil iz Kala pri št. Petru na Krasu vest, da mu je tam umrl ljubljani oče Andrej Kapel, v visoki starosti nad 80 let. Tu zapuščala sina Antona in hčer poročeno Frances Kordiš, v Detroitu sina Jacka, sina Franka, v Argentini dve hčeri, v Avstraliji Mary Fišer in Kristino Metelko, v domovini pa sina Andreja in Jožefa in dve hčeri, Antonijo Bizjak in Ivano Urbančič. Bodi dobremu očetu lahka domača zemlja, ostalim pa naše iskreno sožalje!

Policija na delu

Tekom preteklega tedna je policija v Clevelandu aretirala nič manj kot 808 avtomobilistov, ki so kršili razne postavke za avtomobiliste. Izmed aretiranih je bilo na mestni sodnji 737 spoznanih krivim, eden je bil oproščen, ostali slučaji pa so bili prestavljeni na poznejše dneve.

Glavna seja

Društvo Jutrzanja Zvezda št. 137 JSKJ pozivlje vse članice na gl. sejo v četrtek 15. dec. Začetek ob 7:30 zvečer v stari šoli sv. Vida. Po seji bo nekoliko zabave in okrepčila za članice. — Mary Bradač, tajnica.

Glavna seja

Članicam društva sv. Helene št. 193 KSKJ se naznanja, da imajo glavno sejo v četrtek 15. decembra ob 7. zvečer. Po seji pride sv. Miklavž in serviral se bo okrepčilo. — Uršula Rovšek, tajnica.

Društvo sv. Ana št. 4 SDZ

Danes zvečer ob 7:30 se vrši letna seja društva sv. Ana št. 4 SDZ v navadnih prostorih. Prosi se vse članice, da se udeležijo.

Društvo Kras

Uradniki društva Kras št. 8 SDZ. za leto 1939 so sledeči: predsednik Louis Jerkič, podpreds. Mihael Lah Jr., tajnik Joško Jerkič, 20810 Goller Ave., Euclid, blagajnik Ivan Kapelj, zapisničarka Jennie Koželj, nadzorniki: Jos. Penko, Lawrence Leskovec, Mary Kobal. Zdravniki: dr. Skur, dr. Perme, dr. Rotar. Zastopniki za delniško sejo Slov doma na Holmes Ave. A. Srebot, J. Jerkič, M. Lah, J. Koželj in A. Stefančič. Seje društva se vrše vsako drugo sredo v mesecu v Slov. domu na Holmes Ave. ob 8:30 zvečer.

Novi uradniki

Društvo Clev. Slovenci št. 14 SDZ je za leto 1939 izvolilo sledeči odbor: predsednik John Melle, podpredsednik Andrej Mošek, tajnik Frank Končan, zapisnikar Matt Penko, blagajnik Frank Majer. Nadzorniki: John Simončič Jr., Frank Brinovec in Fr. Shadolnik. Društvo zboruje v letu 1939 vsak drugi petek v mesecu v navadnih prostorih ob 7:30 zvečer.

44,000 plačnikov

Nad 44,000 oseb, ki so si pred leti na ugoden način izposodili od vladne organizacije denar, da so rešili svoje hiše, je od odtodaj pa do danes popolnoma odplačalo svoje dolgeve v svoti nad \$100,000,000.

Lepa božična darila

Opozarjamo na oglaš lepotičnega salona Grdina Shoppe, 6111 St. Clair Ave., kjer dobite vse, kar potrebujejo ženske za obleko in lepotične. Vse blago je prvovrstno in cene so veliko nižje kot v mestu.

"AMERIŠKA DOMOVINA"**AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER**6117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays**NAROČNINA:**Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po razpisalnih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$7.00.
Posamezna številka, 3c.**SUBSCRIPTION RATES:**U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$7.00 per year.
Single copies, 3c.**JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers**

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

No. 292, Wed., Dec. 14, 1938

Relifno delo ponehuje

Te dni so dospele v Washington dobre novice, ko se že tretjič tekom treh tednov poroča, da pritisk za WPA dela je skoro ponehal, in da tisočeri WPA delavci ne prihajajo več k svojim običajnim delom, ker so dobili zaposelnost in zaslužek pri privatnih družbah in delavnicah. Nihče drugi ni tega bolj vesel kot administracija, in to iz vseh vzrokov. Prvič se je ekonomski položaj klicor toliko zboljšal, in drugič ne bo treba nadlegovati kongresa za nove stotine milijonov, kar povzroča nove davke in novo nevoljo v deželi.

Od julija meseca lanskega leta pa vse do septembra meseca letošnjega leta je bil pritisk na WPA urade od strani brezposelnih delavcev naravnost nezasiščen. Druga depresija, ki nas je našla skoro nepripravljene, potem ko smo si nekoliko pomagali od prve depresije, je bila tedaj na vrhuncu. Od septembra meseca pa vse do danes pa se je privatno delo začelo odpirati, in to zlasti po severnih državah, kjer je industrija najbolj razširjena, dočim se istega zaenkrat ne more trditi o južnih državah, kjer je brezposelnost ista kot lansko leto, čemur je vzrok silovita nizka cena vseh pridelkov, ki prihajajo iz južnih držav.

Kot poroča WPA urad v Washingtonu, je koncem novembra zapustilo WPA dela 5,217 delavcev, v prvem tednu decembra meseca je znašalo to število že 14,716, a drugi teden decembra meseca se je to število zvišalo za 37,087. Tekom treh tednov je bilo torej po Zedinjenih državah nekako 70,000 manj WPA delavcev kot mesec dni prej.

Kdor pomisli na ogromno število brezposelnih, katerim je WPA administracija dajala vsaj začasno zaslužek, ta bo seveda znal, da 70,000 WPA manj delavcev pri javnih delih, ni visoka številka. Res je, zlasti, ako pomislimo, da vrši danes še vedno nekaj nad tri milijone ljudi WPA dela v Zedinjenih državah. Toda ugodno znamenje je to, da prošnje za WPA dela ne prihajajo več v javne urade in da se število sedanjih moči pri WPA znižuje, namesto da bi se zviševalo.

V letošnjem letu, oziroma do 31. oktobra, je WPA administracija v Washingtonu potrošila že \$750,000,000 za javna dela. Poleg tega je odobrila nadaljnja javna dela, za katera bo treba plačati \$168,000,000. V Washingtonu so mnenja, da bo sedanji fond za WPA dela zadostoval vsaj do 1. marca, dočim je bil prvotno namenjen, da bo dovolj denarja do 1. februarja. Prvotno je Roosevelt računal, da bo moral naprositi kongres še za \$500,000,000, tako da bo svota zadostovala do 1. julija, ko se začne novo fiskalno leto. Najbrž pa bodo potrebovali le \$300,000,000.

Za nas so te svote seveda ogromne. Mi računamo po centih, nikljih, desetih in kvodrih, v Washingtonu pa morajo biti vsak čas pripravljeni računati s stotinami milijoni dolarjev, ako želijo ustreči zahtevam onih, ki so v resnici potrebni.

WPA administracija je v treh letih, odkar je začela poslovati, potrošila za javna dela nekako šest milijard, šest tisoč milijonov dolarjev. 85 odstotkov tega denarja je bilo izplačanega brezposelnim kot plača, dočim je šlo petnajst odstotkov za potrebni material pri gradnjah. Tudi od teh petnajst procentov so bili brezposelni deležni svoje svote.

Le bogastvo Zedinjenih držav je premoglo strašna leta krize in depresije, ko je vlada v najslabših letih spravila skupaj denarja dovolj, da je skrbela za one, ki bi sicer stradali ali od lakote umirali. In le vodstvo, ko ga je izvajal predsednik Roosevelt, je v resnici čutilo z narodom v njegovi največji sili in zadregi. Težko bi v teh časih dobili drugega voditelja, ki bi mu bilo ljudsko blagostanje tako pri srcu kot je bilo predsedniku Rooseveltu.

Vsake sile mora biti enkrat konec in tako pričakujemo konec tudi sedanje depresije. Pri tem ne mislimo, da se bodo vrnila časi, kot so bili pred mnogimi leti, ko je Amerika potrebovala neprestano novih sil, da se je ustvarila. Kajti danes so moderni stroji pogoltnili zaslužek milijonom delavcev. Ustvariti razmere v nadomestilo tega dejstva, je naloga vlade, ki naj s sodelovanjem naroda vsaj deloma pripele Ameriko tja, kjer ne bo WPA javnih del, pač pa dnevni redni zaslužek in pošten kos kruha za slehernega.

Kaj pravite?

"Ti, kaj praviš, zakaj je bil včeraj Tone tako zabuhel v obraz?"
— "To je bilo ročno delo njegove boljše polovice."

Včasih pravimo kako novici v časopisu, če je le malo preveč težko verjetna, da je — raca. Tako je vprašal sinko očeta: "Ata, kaj pa je to — časnikarska raca?" — Kadar boš videl v časopisu pisano, da je krava vrgla pet telčkov, potem so štirje race."

Kdor za smolo prime se osmoli, so včasih rekli. In še danes lahko tako rečemo. Samo pogledajmo sovjetsko Rusijo, kakšna smola se je drži, odkar jo voziijo boljševiki. In kdor se pajdaši z Rusijo, se gotovo osmoli. Tako se je osmoli Čeha, tako se je osmoli lajalistična Španija, tako se je osmoli Kitajska, v katero so udri Japonci samo radi komunizma, s katerim so Kitajsko preplavili boljševiki.

BESEDA IZ NARODA**Na obisku v stari domovini****5—SLAVNOSTNA AKADEMIJA. STOLETNICA ŠKOFA TROBECA. IZSELJENSKI KONGRES.***Piše Josephine Schlosar, West Allis, Wis.*

Po prihodu v Ljubljano in po prisrčnem sprejemu, ki so ga nam ob našem prihodu priredili v Ljubljani, so se izletnice razkropile na vse vetrove, na Gorenjsko, Dolenjsko, na Notranjsko in na Štajersko, torej po celi Sloveniji.

Naša gl. predsednica Mrs. Prislund z hčerko Hermino, dalje Mrs. Novak, urednica Zarje ter še nekaj drugih, in tudi jaz, smo se nastanile v hotelu Union za nekaj časa, da se malo odpočijemo, ter nato gremo k svojim ljudem. Dočim smo se me druge res lahko odpočile, naša glavna predsednica in naša urednica nista imeli miru. Obiskov in telefonov ni bilo ne konca ne kraja. Zastopniki časopisov so prosili za intervjuje, razne organizacije so želele pogovore glede programov za čas našega bivanja v domovini, posamezniki so hoteli vedeti to in ono, vabila sem in tja in prihajali so tudi sorodniki. Zato je bilo seveda nemogoče misliti na kak resen počitek v kolikor se tiče teh dveh izletnic, ako bi ostali dlje časa v Ljubljani. Ker pa je imela Mrs. Prislund za nedeljo, 3. julija napovedan sprejem v njenem rojstnem kraju na Rečici v Savinjski dolini, ji ni kazalo drugače, da se v soboto, drugi dan po prihodu, odpelje z hčerko na Rečico. Mrs. Novak je pa sorodnik prišel iskat iz Ribnice z avtomobilom in jaz sem se odpeljala k svojim sorodnikom v Dravljce. Tako se je Ljubljana za nekaj časa skoraj spraznila Amerikank. Sicer je bil pa že vnaprej prvi teden določen, da bo vsaka izletnica doma pri svojih ljudeh, ter da se nato vrnejo zopet v Ljubljano k raznim prireditvam in izletom.

Ker je bila za soboto večer, 9. julija, napovedana slavnostna akademija v počast izletnic v Frančiškanski dvorani v Ljubljani so proti koncu tedna začele izletnice zopet prihajati nazaj v Ljubljano. Na omenjeni akademiji so bile poleg Mrs. Prislund navzoče tudi ostale gl. odbornice kot Mrs. Novak, Mrs. Schmoltz, Mrs. Erjavec s hčerkami in očetom, Mrs. Bara Kramar, Mrs. Brešak, in poleg moje malenkosti je bilo navzočih še večje število članice SZZ, ter drugih rojakov in rojakin iz Amerike. Od Ljubljancev je bilo poleg nadškofa Rožmana, gospe banice, g. župana in njegove soproge mnogo zastopnikov raznih ustanov in organizacij še veliko najodličnejših osebnosti ter drugega občinstva.

Program ta večer so otvorile članice ženskih krožkov z raznimi umetnimi plesi in pevskimi točkami. Nato je bil po zdravni govor nadškofa dr. Gregorja Rožmana, ki je govoril priprosto, a v srce segajoče. Spominjal se je svojih lepih dni, ko je hodil po naših naselbinah od New Yorka do San Francisca. Med drugim je dejal: "Amerika je res kakor šopek cvetlic, ki ga je nekoč raztresel vsekrižem na daljavo, pri nas pa je vsa zemlja en sam šopek, en sam cvet, lepo povezan ... Bog je vedel, da Slovenci ne bodo med bogatimi narodi sveta. Dal pa jim je pesem, dar in veselje za petje. S pesmijo si Slovenci sladi kos trdega kruha." Na globoke in resnične so te besede! Za dr. Rožmanom je govoril P. Kazimir Zakrajšek o delu in nalogah slovenske žene in matere, zlasti še o delu in

nalogah slovenske žene v Ameriki ter postavil našo gl. predsednico Mrs. Prislund za vzor slovenske izseljenske žene in matere. Bil je to večer katerega navzoče izseljence ne bomo kmalu pozabile.

Za naslednji dan, nedeljo, je bil na programu izlet v Polhov gradec, kjer se je imela vršiti proslava stoletnice rojstva ameriškega misijonarja iz škofa Jakoba Trobeca. Okrog osme ure zjutraj smo se s tremi avtomobili odpeljale Amerikanke in Amerikanci. Ko smo dospeli v Polhov gradec, je bilo tam pred cerkvijo zbrana velika število domačega občinstva in tudi gostov. Ker pa je že celo jutro lilo kakor iz škafe, marsikdo, ki je bil namenjen na to slavnost, ni prišel. Po slovesni maši in pripravi, katero je imel upok. prof. ravnatelj dr. Koritnik o delu in življenju pok. škofa Trobeca, smo se podali k Trobečevi rojstni hiši, ki je bila vsa s cvetjem in zelenjem okrašena. Razume se, da je stalo tako pred to hišo in po celem Polhovem gradu veliko mlajev iz napisov v pozdrav gostom in domačinom.

Na proslavi so govorili: Dr. Česnik v imenu Prosvetne zveze, škof dr. Rožman, P. Kazimir Zakrajšek, ter še več drugih govornikov. Nastopili so tudi člani organizacije "Slovenski fantje" in deček-domačin je nastopil za slavnostno zloženo deklaracijo. Polhovgrajski pevski zbor pa je slavljencu zapel: "Oj hišica očeta, Bog živi ti!" Kot pisani cveti na proslavi so bila domača dekleta v narodni noši in nekaj posebnega so bili tudi domači fantje v narodni noši na konjih. Pripomnim naj, da je med to proslavo skoro ves čas deževalo in da so zato nekateri govorniki morali govoriti pod "marelo." Na tej proslavi je bila tudi odkrita spominska plošča škofu Trobecu, katero je dala vzditi v hišo Prosvetna zveza. Od Amerikank se je te proslave udeležila Mrs. Prislund s hčerko Hermino, Mrs. Novak, Mrs. Smoltz, Mrs. K. Slogar in Mrs. M. Slogar, Mrs. Lenšek, Miss Zeleznik, Mrs. Schlosar biva Amerikanka Mrs. Sirc, dalje Mr. Pivk iz Rock Springs, Wyo., in Mr. Leo Zakrajšek. Tudi prof. dr. Trdan, ki je bil v Ameriki samo na obisku, in bivši pravi Amerikane Peter Zakrajšek, sta se šela med Amerikance. Tako je bila Amerika častno zastopana na tej proslavi.

Po proslavi je nas povabil na kosilo v glavno polhovgrajsko gostilno naš so-izletnik in sopotnik Rev. Joseph Trobec, župnik iz Rice, Minn., ki je nečak pokojnega škofa in je povodom te proslave prišel v svoj rojstni kraj. Ker je bilo pri kosilu navzočih precej takih osebnosti, ki imajo dobro namazane jezike in imajo celo rešto dovtipov in šaljivih pripovedk vedno pripravljenih v svojih rokavih, se razume, da se pri kosilu nismo kislili dr. žali kljub kislemu vremenu. Po okusnem kosilu so bile v farni cerkvi litanije in po litanijah je bil položen temeljni kamen za Trobečev prosvetni dom v Polhovem gradu.

Med potjo nazaj v Ljubljano smo se ustavili na pokopališču na Viču, kjer je pokopan bivši župnik v Jolietu, Franc Šuštaršič, ki je bil doma na Viču in je tu tudi umrl. Kot so ustanovitelji KSKJ, h kateri spada tudi mnogo izlet-

nic in članic SZZ, so izletnice položile na grob krasen venec z zvezinim napisom, ter tako počastile spomin moža, ki je prvi vsadil seme fraterizma med ameriške Slovence je P. Kazimir Zakrajšek ob tej priliki opravil primeren obred.

Zvečer še istega dne je bila v Rokodelskem domu v Ljubljani proslava 60-letnice rojstva amerikancem dobro znanega Rev. Kazimira Zakrajška ki je v tem delu mesta, katerega imenujejo Bežigrad, in to po starinski hiši, stoječi ob Dunajski cesti nasproti starega pokopališča, organiziral novo in hitro rastočo faro ter sezidal novo cerkev sv. Cirilu in Metodu na čast. To je prva cerkev v Sloveniji posvečena tema slovanskima apostoloma. To proslavo so priredili svojemu župniku njegovi farani ter mu ob tej priliki podarili bančno knjižico za 51,000 dinarjev, katere pa je on takoj poklonil odboru za zgradbo prosvetnega doma v njegovi fari. Na tej proslavi je bil navzoč tudi župan dr. Adlešič z gospo soprogo ter mnogo cerkvenih in posvetnih dostojanstvenikov.

Za naslednji dan, 11. julija je bil sklican Izseljenski kongres, na katerem je bila kot glavna točka formalna ustanovitve Izseljenske zbornice. Ta zgodovinski kongres pomenja novo dobo v zgodovini izseljencev iz Dravske banovine (Slovenije), kajti v novi zbornici se ima koncentrirati, razširiti in spopolniti vse delo v prid slovenskih izseljencev, raztresenih po celem svetu. Da se je temu kongresu pripisovala izredno velika važnost, dokazuje dejstvo, da sta se ga udeležila oba slovenska ministra, notranji minister dr. Korošec in minister dr. Miha Krek. Oba sta imela daljše nagovore na zborovalce ter povdarjala potrebo, da se tako jugoslovanska vlada, banske uprave in tudi posamezniki zanimajo za naše izseljence, kjerkoli že živijo, ter storijo zanje, kolikor največ mogoče, češ, slovenski narod je majhen in zato je važen vsak posamezni član tega naroda.

To zborovanje je otvoril škof dr. Rožman kot predsednik Rafaelove družbe. V svojem nagovoru je povdarjal zgodovinsko važnost kongresa ter med drugim dejal: "... vsak brat, vsaka sestra, ki odhaja od skupne družine naroda in se zgubi, vseka rano našemu narodu, ki je tem težja in nevarnejša, čim slabotnejši je naš mali narod." Pojasnil je tudi, kako veliki narodi skrbijo za svoje izseljenike, da se jim ja noben član ne zgubi. Slovenci so 60 let zanemarjali to vprašanje in zato je treba, da se sedaj zanj zavzamemo s tem večjo verno. Na tem kongresu je imela daljši govor tudi naša gl. predsednica Mrs. Prislund, ki je z znatnim številom ameriških izletnic in izletnikov prisostvovala kongresu. Mrs. Prislund je v svojem govoru izrazila željo, da bi se lepe besede nadškofa Rožmana in drugih predgovornikov uresničile, ter se zahvalila za dosedanje delo in zanimanje za nas in druge slovenske izseljenike vsem prizadetim, zlasti pa še Rafaelovi družbi in njenemu voditelju p. Zakrajšku, ki je s svojim stvarnim delom za koristi izseljenikov zadnjih 10 let, od kar se je vrnil domov, vzbudil v domovini zanimanje za izseljence ter omogočil ta kongres. Dalje je izrazila tri želje in sicer, prvič, da bi domovina preskrbela primerne knjige v slovenščini in angleščini, iz katerih bi se naša ameriška mladina učila materinske, se seznanila z zgodovino Jugoslovancev ter z lepotami slovenske in ostale jugoslovanske zemlje; drugič, da bi se pričelo misliti, kako bi

bilo mogoče pošiljati našo višje-šolsko mladino v tamkajšnje šole v spopolnitev znanja in učenje materinskega jezika; in tretjič, da bi se našel način, kako bi se naša ameriška mladina z nizkimi stroški mogla pošiljati v stari kraj na obisk in počitnice, kar bi pri mladini vzbudilo zanimanje za staro domovino, jo seznanilo z njenimi lepotami in jo spopolnilo v materinskem jeziku. Govor naše glavne predsednice je bil sprejet z velikim zanimanjem in odobravanjem.

Vabilo na letno sejo

Vsi člani Slovenske moške zveze št. 1, Barberton, O. ste prošeni, da pridete na letno sejo, ki se vrši 18. decembra ob 7:30 zvečer v klubovih prostorih. Prošeni ste, da se vsi brez izjeme udeležite te seje, ki je zelo važna. Vršila se bo tudi volitev novega odbora za leto 1939. Pokažite se, da ste živi. Kot taki smo dolžni priti družiti se onim, ki pridejo na sejo vsak mesec. Prosim vas, nikar ne izostajajte od rednih sej, ki so tako važne, zlasti se pri novi organizaciji kot je naša Slovenska moška zveza. Upam, da ne bo na letni seji manjkalo nobenega člana. Bratski pozdrav.

Jacob J. Casserman, taj.

Shod državljanov v 32. vardi

Vsem je znano, da imamo v Clevelandu dve elektrarni. Poleg privatne imamo tudi mestno elektrarno, ki je cenejša, a ne dovolj obširna, da bi dovajala energijo vsem odjemalcem, ki jo želijo. To je vzrok, da se zadnjih par let mnogo komentiralo o povečanju mestne elektrarne. Ker se je v tekočem letu izdalo mnogo denarja iz zvezne blagajne Zed. držav za utilitetne naprave, so se tudi dobro misleči člani mestne zbornice v Clevelandu obrnili do vlade ter izposlovali izdatno pomoč z zelo ugodnimi pogoji, da se poveča elektrarno. Vlada je stavila denar na razpolago do novega leta in delo bi bilo že v teku, da se ni obregnila v to kompanijo privatna družba. Pred enim mesecem se je namreč pojavilo na stotine ljudi, ki so od hiše do hiše nabirali imena z motivacijo, da predno se more refinancirati in povečati to mestno podjetje, se morajo za to izjaviti državljani potom volitev. Mestna zbornica, ako je hotela zadostiti postavi, je morala razpisati v ta namen posebni volivni dan pred novim letom. Odločen je 20. december v ta namen, kjer se naj meščani izrazijo, ali hočejo večjo elektrarno ali ne, ali bolje: ali hočejo elektriko po nižji ceni ali višji.

Kdo je preprečil, da se torej ne dela že na povečanju elektrarne, je jasno.

Slovenski "New deal demokratiški klub v 32. vardi bo imel v ta namen javno sejo dne 14. t. m., v sredo večer, v Slovenskem domu na Holmes Ave. Tu se bo pojasnilo stališče v obširni potezi po Anton Vehovcu. Kdor hoče imeti elektriko od mesta po ceni kot do sedaj, naj se udeleži shoda ali seje. Mestna elektrarna potrebuje sedaj nujnega pravila, ki bo z povečanjem proizvodnje še enkrat toliko energije. Vse to pa brez kakih doklad na davkih. Ako se pa opoziciji posreči, da ubije zanimanje volivcev za to, vsem koristno javno oziroma mestno ustanovo, bomo pa meščani vsi prizadeti ter plačevali elektriko dražje.

Naj končno še pripomnim, da se je ideja za mestno elektrarno zbudila trideset let nazaj, ko je županoval v Clevelandu Tom L. Johnson. Deset

let pozneje se je pričela graditi in sicer pod demokratiškim županom Bakerjem. Danes je pa v nevarnosti, da bo po spektakulanti prišla v privatne roke, če bomo volivci zaspani. Slovenski new deal demokratiški klub je za povečanje te javne naprave ter klič vse zavedne državljane v ta namen na javno sejo, kjer nam bodo javni zastopniki pojasnili stališče. Samo dva govornika nastopita. Seja ne bo trajala dolgo, da se tudi po seji lahko udeleženci med seboj pogovorijo.

M. I. Lah

Društvo sv. Helene št. 193 KSKJ

Ko berem dopise po časopisih ne vidim drugega kot prošnje in vabila na glavne seje. Koliko pregledavice prinese konec leta društvenim uradnikom. Seve, vse leto opominjajo članstvo, naj se sej udeležujejo in redno plačujejo assement, kar pa dosti ne zaleže. Zadnji mesec v letu pa napnejo vse sile, da spravijo več članstva na sejo. Ko bi se članstva zavedalo svoje dolžnosti napravam društvu in jednoti, bi prihranilo uradnikom veliko sitnosti in dela. Obenem bi pa društvo veliko bolj napredovalo. In koristi od tega, kdo bi imel drugi kot članstvo.

Torej drage članice našega društva, posebno pa še tiste, ki pridete malokdaj ali pa nobenkrat na sejo! Pridite na glavno sejo, ki se bo vršila dne 15. decembra v navadnih prostorih, začetek točno ob 7:30 zvečer. Da je ta seja važna, ni treba poudarjati. Vse zadeve društva je treba rešiti in izvoliti odbor za prihodnje leto. Po seji nas bo obiskal sv. Miklavž. In da pa ne bomo preveč oškodovani, je bilo sklenjeno na novembrski seji, da prinese vsaka eno darilce za 10c. Drugo bo pa Miklavž uredil.

Torej le pridite prav vse, da napravimo kar največ koristnega za društvo in obenem se bomo pa še prav dobro zabavale. Vesele božične praznike in srečno novo leto želim celokupnem članstvu naše jednote ter vsem čitateljem Ameriške Domovine.

Frances Susel, zapis.

Slovanov dan

Kot običajno, bo tudi letos imel moški pevski zbor Slovan iz Euclida svoj jesenski koncert v Slov. del. domu na Waterloo Rd. in sicer v nedeljo 18. decembra. Program bo zelo bogat in obširen, da bodo posetniki prav gotovo zadovoljni z njim kot so bili prejšnja leta ali še bolj. Med programom nastopi hčerka našega pevca A. Novaka s pesmijo Slepce. Nadalje bo živa slika, kar vsi radi vidite, s pesmijo Kje dom je moj. To vam bo ostalo še dolgo v spominu. Vse koncertne točke bo spremljal dobro poznani Slekjo orkester. Za godbo v spodnji dvorani bodo skrbeli bratje Kristof.

Zbor Slovan se je dostikrat odzval pozivu raznih organizacij ter nastopil s par pesmimi na njih prireditvah. Zato tudi upamo in pričakujemo, da bo občinstvo vzelo to v poštev in posetilo naš koncert v velikem številu ter napolnilo dvorano do zadnjega kotička. Torej vabim ljubitelje slovenske pesmi k obilni udeležbi Slovanovega koncerta, s čemer boste pokazali, da se še zanimajo za lepo slovensko pesem.

F. Požar.

ŽUTI

Po nemškem izvirniku K. Maya

Ves vesel mi je dejal:

"Bom pa vsaj za njega poskrbel! Očetu torej ne smem dati ničesar?"

"Denarja ne. Majhnega spominka pa ne bo odklonil."

"Lepo! Torej ne smatrate za razžaljenje, če bi komu ponudil maenkostno reč v spomin?"

"Ne."

"No, upam, da tudi sami ne bodeje jezni, če vas prosim, da sprejmete od mene neznamenit spominek!"

Tale pečatnik nosim za navesek k verižici. Ni še vrezano moje ime, lahko si daste svojega vrezati. Prosim, da ga sprejmete v spomin na mene!"

Odšel si ga je in mi ga dal. No, neznamenit tisti spominek pač ni bil. Drobna, osmerokotna piramida je bila, izrezljana iz lepega topaza mešate barve in okovana z zlatom. Ni sem smel darila odkloniti.

Pridružila sva se tovarišem. Lord Lindsay se je medtem zapletel v živahen pogovor z Galingrejem. Ves srečen je bil, da so znali francoski in da je lahko po dolgem času spet razgibal jezik, ki je med Turki in Arnauti le redko dobil posla.

Pripovedoval je gospema o slabih potih med Ekdrom in Rugovo in zatrjeval, da so poti med Rugovo in Skopljem še slabše — čeprav še nikdar ni hodil po tistih krajih, — ter jim nujno ponudil, da jih bo na svojem parniku prepeljal v Solun, odkoder se lahko z železnico peljejo v Skoplje.

Prispeli smo v han.

Prvi pogled po sobi mi je povedal, da je mafi in nepopoljšljivi Halef porabil priliko in si — pač zadnjikrat — spet nadel vloga gospoda in zapovednika. Oblastno in dostojanstveno je stopical po sobi. Pri mizi v kotu je sedel handžija z družino, pri vratih voznika, vsem pa je bilo videti, da se počutijo prav neprijetno in da se ne smejo geniti. Halefovi ujetniki so bili.

Nisem vprašal, kako jih je ugnal. Očko je sedel pri voznikih in pred njim na mizi sta ležali dve nabiti pistoli.

Pri steni je ležal na tleh Hamd el-Amazat, zvezan na rokah in nogah. Kljubovalno in izzivalno nas je gledal.

Voznika sta se morala umakniti damam, drugi pa so posedli, kjer so našli prostor. Sam sem stopil k Halefu in ga tiho vprašal:

"Te je spoznal?"

"Ne verjamem. Vsaj videti mu ni bilo. Ali pa se je potuhnil."

"Ničesar mu nisi rekel?"

"Besedice ne. Pač pa tem več handžiji."

"Zakaj?"

"Ni se hotel vdati. Pomoliti sem mu moral pistolo pod nos." Na tihem sem priznal, da je prav storil. Handžija bi nam bil še lahko nevaren. Rekel pa nisem Halefu nič. Rad se je poošabil.

"Si povedal handžiji, da je žuti mrtev?"

"Ne. Saj si lahko sam misli, kak je položaj!"

Naročil sem mu, naj sname ujetniku lasso in naj mu odveže roke na hrbtu, da bo sedel. Grdo me je nahrulil Hamd el-Amazat:

"Zakaj ste me zvezali? Zadrževam, da me izpustite!"

"Počakaj še! In govori vladneje, sicer te bo bič naučil vladnosti! S tatovi, roparji in morilci ne govorimo tako kakor s poštenimi ljudmi."

"Nisem tat!"

"Ne —? Pa si nameraval okrašt Galingreja —"

"Ni res!"

"Ga nisi izdal Žutemu?"

"Ne poznam Žutega."

"Ne laži! Ne moreš tajiti, da si zahajal v Karanirwan han!"

"Samo enkrat sem bil tam, tistikrat, ko sem spremljal Galingreja."

"V Skoplje, kajne? Pa sta prišla samo do Rugove, tam si izročil Galingreja Žutemu, sam pa si vrnil v Skader ter natvezaval njegovi rodbini, da si Galingrejev pooblaščenec."

Sicer pa si si še druge Žutove pomagače naročil v Rugovo, da bi z njimi delil plen!"

"Ni res!"

"Imaš brata?"

"Ne."

"Ne poznaš moža, ki mu je ime Barud el-Amazat?"

"Ne!"

"In njegovega sina, Ali Mahnah ben Barud el-Amazat mu je ime? Svojčas je bil derviš v Stambul, pa je opravljal tudi druge posle."

"Ne poznam ga."

"Pa si pisal tistemu Barud el-Amazatu!"

"Ne!"

"Ne poznaš lističa, ki je na njem zapisano: 'In pripa veste la Karanirwan han ali za panajir Menelikde' —?"

Omeniti moram, da sem našel listič v Odrinu. Za kažipota mi je bil, iz njega sem posnel, da pripadlja Hamd el-Amazat zločin, in razbral iz njega scasoma tudi, kje živi žuti. Pisal ga je Hamd el-Amazat bratu v Odrin.

Mu je le šinil strah po obrazu. Pa kljubovalno je rekel: "Govoriš o rečeh, ki so mi čisto neznane! Nedožen sem in bom svojo nedolžnost tudi dokazal. Zato zahtevam, da mi odvzameš vezi!"

"Zakaj pa si bežal, ko si prej spremljal voz in nas zagledal?"

"Ker je bežal tudi oni drugi."

"Tako —? Ga poznaš?"

"Seveda! Handžija je v Karanirwan hanu."

"Tako —? Pa nisi ugovarjal, ko je Galingrejem pravil, da je pripotoval iz Lješa!"

Molčal je. Ujel se je. "Meni si se rogal in pravil, da se mi vdaš, če preskočim razpoko. Bolje znam jezdit, nego si misli! In dokazal ti še bom, da si me že prej nekoč spoznal kot dobrega jezdeca!"

"Ne poznam te!"

Videti mu je bilo, da govori resnico.

"Poznati bi me moral! In ne samo mene, ampak še tudi nekatere druge izmed nas! Srečala sva se že nekeje — Pa najbrž si od tistega časa zagrešil že toliko zločinov, da se ne spominjaš več vsakega posameznega človeka, ki si ga kdaj kje srečal."

Sicer pa si čisto prav povedal, da nimaš več ne brata ne nečaka. Kajti Barud el-Amazat in njegov sin sta mrtva."

Zgenil se je, kot da misli planiti.

Nadaljeval sem:

"Derviša so ustrelili v Odrinu. Zadela ga je krogla, ki je bila namenjena meni. Pa o tem najbrž nič ne veš —?"

"Me nič ne briga!"

"In poglej si tistegale moža, ki sedi tam na oglu mize! Očdel. Grdo me je nahrulil Hamd el-Amazat."

"Zakaj ste me zvezali? Zadrževam, da me izpustite!"

"Počakaj še! In govori vladneje, sicer te bo bič naučil vladnosti! S tatovi, roparji in morilci ne govorimo tako kakor s poštenimi ljudmi."

"Nisem tat!"

"Ne —? Pa si nameraval okrašt Galingreja —"

JOZE GRDINA:

PO ŠIROKEM SVETU

Z izprehodom po Belgradu sem nadaljeval, ter opazoval živahno razpoloženje prijaznih Belgrajčanov, pri tem pa gledal imena belgrajskih cest in ulic, ki so me nekatera zelo zanimala. Naletel sem na razna imena cest, kot: Francoska, Solunska, Pilsudskega, Štrosmajerjeva, Njeguševa in še mnoge druge. Med vsemi, ki me je pa zelo zanimala je bila cesta carja Nikolaja. To pa to, sem dejal, ko sem čital ime ulice, kajti če so Srbi kje pogodili z imenom, to so gotovo tukaj.

Pametno so napravili, da so imenovali eno izmed belgrajskih cest na ime nekdanjega vladarja carske Rusije, ki je tako moško držal besedo ter stal ob strani Srbije v njenih najbolj temnih dnevih. Ko je Avstro-Ogrska napovedala Srbiji vojno, je Rusija, zvesta zaveznica Srbije, pograbila za orožje ter stopila v vojno. Car Nikolaj II. je dal besedo in Rusija ni pustila Srbije na cedilu. Prav, zelo prav je, da so se Srbi izkazali hvaležne, ter imenovali eno izmed svojih cest v počast nekdanjemu vladarju Rusije. Dokler bo stal Belgrad, naj bo zapisano to ime, v vedni spomin zvestobe carja Nikolaja II. in njegove slovanske Rusije.

Kako velikega pomena za Srbijo je bil ta zvesti zaveznik, moremo prav razumeti danes, ko smo videli kako so pustile na cedilu čehoslovaško republiko: Anglija, Francija in pa — Rusija. Na prve dve itak nismo dosti dali, zlasti ne na Angleže, ker so le — kramarji. Pričakovali pa smo to od Rusije. Ta se bo pa menda ja zganil s svojo orjaško armado, o ka-

teri trdijo, da ji ni para, ne v številu vojaštva, ne v tehniki orožja. Pa ni bilo razen ogorčenega protesta ničesar. To je bila v resnici pravcata figarija. Sama usta, pa prav nobenega dejanja. O carski Rusiji se je veliko govorilo, kako je nazadnjaška, puhla, da ni korajže in tako itd. Ampak je pri vsem tem moško stopila na plan in Srbijo s tem rešila, pa povzročila Jugoslavijo. To je bila moč, ki je bila sila največja. To je bilo leta 1914, ko je bila Srbija v tako veliki stiski in v tej stiski so se Rusi izkazali, da so iskreni prijatelji, pa so pomagali in pripomogli do Jugoslavije. Zato naj Jugoslavija le reže kruha Rusom, ki so pribežali pod njeno streho, pa naj se jim tako iškaže hvaležna za njihovo velikodušno pomoč.

Drugačen pa je bil zaveznik Srbije, katerim pa vsa čast. Strinjamo se z jugoslovansko vlado ko ne mara priznati sedanje Rusije. Ima čisto prav. Srbi so bolj prebrisani diplomati kot so pa bili Čehi in Slovaki. Ako bi Jugoslavija priznala sedanjo rdečo Rusijo, bi s tem pljunila na spomin carja Nikolaja, katerega so boljše viki z njegovo družino vred prav zverinsko umorili in pljunili bi na čast res slovanske Rusije. Če bi bila v Rusiji res kakšna poštena vlada, pa bodisi carska ali republikanska, bi bila Jugoslavija brez dvoma prva, ki bi se zvezala z njo. Tako pa ne kaže pečati se z njo. Kdor se s smolo peča se osmoli, pravi pregovor.

V Belgradu sem se srečal z več Rusi, ki so pribežali iz Rusije tedaj, ko so prišli na krmi- lo boljševiki. Da si mnogi rešijo golo življenje so prišli v Ju-

goslavijo, kjer se nekateri pe- čajo z trgovino, drugi z obrtjo, tretji zopet s čim drugim. Ka- kor so mi pravili, je dosti teh Rusov v Belgradu in tudi dru- god po Jugoslaviji so raztre- sen. Domov v Rusijo zaenkrat še ne mislijo iti, ker razmere tam so še vedno pod ničlo, v Jugoslaviji pa so tudi zadovolj- ni, dasi bi mnogi bili rajši do- ma. Marsikateri se je že obre- gnil, češ: čemu drži Jugoslavija toliko Rusov na svoji zemlji? Nazaj v Rusijo naj gredo, kaj bi jedli jugoslovanski kruh. Po mojem je tako mnenje jako na- pačno. Rusi jugoslovanskega kruha ne jedo zastoj, so ga zaslužili tedaj, ko so pomagali, ko je bila sila največja. To je bilo leta 1914, ko je bila Srbija v tako veliki stiski in v tej stiski so se Rusi izkazali, da so iskreni prijatelji, pa so pomagali in pripomogli do Jugoslavije. Zato naj Jugoslavija le reže kru- ha Rusom, ki so pribežali pod njeno streho, pa naj se jim ta- ko iškaže hvaležna za njihovo velikodušno pomoč.

Čehoslovaki bi danes tudi ra- di odrezali velik kos kruha pri- jatelju, ki bi se v njihovi stiski tako postavil zanje kot so se Rusi za Srbijo. Pa ni bilo take- ga prijatelja od nikoder in ta- ko je šel velik hleb kruha v Nemčijo, a drugi pa na Mad- žarsko in zdaj Čehoslovakom samim zelo manjka kruha. Hvaležnost je lepa čednost in Jugoslavija naj jo nad Rusi iz- vaja ter reže kruha brez godr- njanja. Ta hvaležnost zna Ju- goslaviji sami še prav hoditi. Prej ali slej bo šla sedanja ru- ska vlada, ostal pa bo ruski na- rod, ki je in ostane slovanski in tedaj bo tudi Rus vedel, kdo je bil njegov prijatelj v dnevi- h stiske.

Šel sem še na Terazije, kjer se mi je posebno dopadlo. Ondi sem si ogledal številne moder- ne bogato založene trgovine,

banke, hotele, potem pa sem krenil proti Savi, na veliki novi most kralja Aleksandra, ki spaja Belgrad z Zemunom. Od tu sem občudoval lepoto Bel- grada ter gledal na Savo in Do- navo, ki od dveh strani obkro- žati kraljevi Belgrad, po reki pa plovejo večji in manjši pa- rniki, ki izvažajo in dovažajo razno blago, katerega potem delavci v pristanišču naklada- jo in skladaajo.

Belgrad ima res krasno lego! Ni pretirana trditvev onih, ki pravijo, da je malo mest, ki bi imela tako krasno lego. V tem oziru ga prekaša Carigrad in še kakih par drugih mest. Ni čuda, da je bil Srb vedno tako ponosen na Belgrad ter so si ga potem zbrali za prestolico Sr- bije, dasi je bil na meji Avstro- Ogrske ter so bili nanj obrnje- ni avstrijski topovi. Hrabro pa so ga Srbi branili ter prisilili avstrijske topove, da so za ve- dno umolkni. Zdaj je presto- lica Jugoslavije! Vreden je te časti!

(Dalje prihodnjic)

DNEVNE VESTI

Šest zamorcev naenkrat usmrčenih v Georgiji

V državnih zaporih v Reids- ville, Ga., je bilo včeraj skupaj umorjenih na električnem stolu šest zamorcev. Sleherni morilec je bil posamezno peljan na elek- trični stol. Omenjeni zamorci so povzročili skupno štiri umore.

Judje vložili vse premo- ženje v nemške banke

Berlin, 13. decembra. Včeraj je bil zadnji dan, ko so imeli nemški Judje priliko, da vložijo svoje premoženje obstoječe v delnicah, bondih in enakih sekur- ritetah v banke. Vse banke ne samo v Berlinu pač pa tudi po drugih večjih mestih so bile pre- plavljene od židov, tako da so morale banke najeti izredne uslužbenke, da so zmagovali pro- met. Te sekuritete nemških ži- dov bodo kot nekaka garancija, da se plača kazen v svoti \$400.- 000.000, katero je nemška vlada naložila Judom, ker je neki žid ubil nemškega diplomatskega za- stopnika v Parizu. Računa se, da znaša premoženje nemških ži- dov nekako \$3.200.000.000. Nemški propagandni minister je včeraj odredil, da morajo židje od 1. januarja naprej v Nemčiji opustiti vse trgovine in poslovni- ce, katere so dosedaj še lastovali.

Lojalisti pobirajo že otro- ke za armado

Hendaye, Francija, 13. decem- bra. Lojalistična španska vlada kliče te dni pod orožje sploh vsa-

kega moškega, ki je zmožen no- siti orožje. Lojalisti nameravajo zbrati 300.000 mož močno arma- do, da se zoperstavijo silnemu poskusu nacionalistov, ki bi radi zaključili špansko civilno vojno. Špansko časopisje poroča, da so lojalisti poklicali k armadi sle- hernega moškega, odraslega ali mladotnega, samo da more pri- jeti za orožje. Ženske nadome- stujejo moške v tovarnah kot v pisarnah.

MALI OGLASI

KDOR ŽELI

narediti klobase se naj zgleda pri nas. Najfinej- še meso po jako zmernih cenah:

Pork selder, ft. -- 14½c

Pork Butts, ft. ---- 16c

Sveže krače, ft. -- 12½c

Špeh in salo, ft. -- 8½c

Imamo tudi kri, kože,

ričve, pljuča in vsako-

vrstna čreva.

MATT KRIŽMAN

1132 E. 71st St.

Naprodaj je

dobro poznana popravljalnica čevljev. Proda se po ugodni ce- ni radi bolezn. Vprašajte na 1102 E. 63rd St. (294)

Naprodaj so harmonike

pol hromatične, vredne \$185.00. Se prodajo po zelo nizki ceni. V jako dobrem stanju. Vprašajte na 5407 Stannard Ave. (294)

Hiša naprodaj

ima 6 sob in sun porch. Velika klet. Se mora prodati. Vsaka resna ponudba se sprejme. Od- prto, da si jo ogledate: po 6. uri zvečer. 1155 E. 58th St. (293)

V SPOMIN

DRUGE OBLETNICE SMRTI NAŠE PRELJUBLJENE IN NEPOZABNE HČERKE IN SESTRICE

Frances Prah

ki je umrla 14. decembra 1936

Še vedno nam teko solze, misli nam k tebi hite, ljuba sestra in hčerka, veseli se zdaj med angelci.

Zaljubljeni ostali:

Frank in Frances Prah, stariši Annie, sestrice

Cleveland, Ohio, 14. decembra 1938.

Čestitke

Mr. Joe Demsharju, za Vaše fino delo pri predelavi prodajalne Mr. Cimpermana. Vaše fino delo Vas pri- poroča vsem, ki potrebujejo kako delo v stavbinski stroki.

N. BOHAR

6023 St. Clair Ave.

Cleveland, Ohio

UČITE SE ANGLEŠČINE

iz Dr. Kernovega

ANGLEŠKO-SLOVENSKEGA BERILA

"ENGLISH-SLOVENE READER"

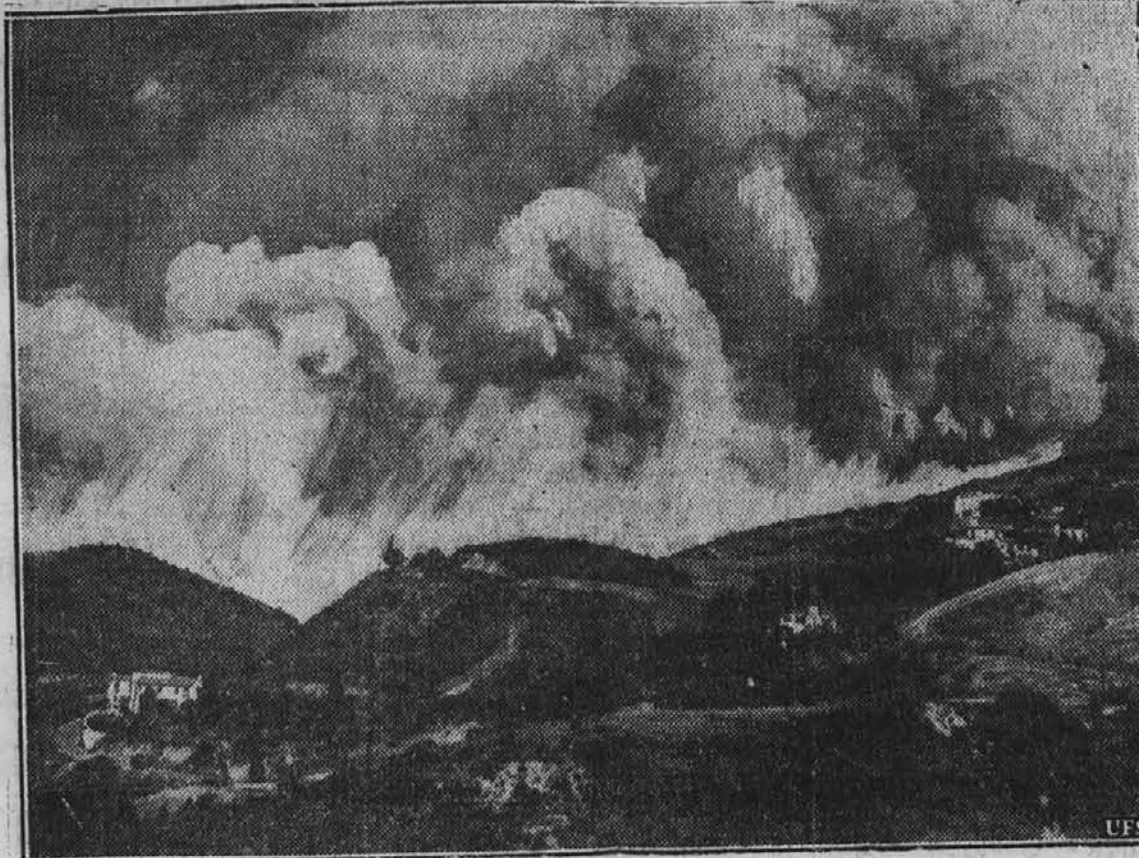
kateremu je znižana cena \$ 2.00

in stane samo:

Naročila sprejema

KNJIGARNA JOSEPH GRDINA

6121 St. Clair Ave. — Cleveland, O.

Godni požar v južni Kaliforniji, ki je povzročil nad pet milijonov dolarjev škode. Ogenj je divjel čez 37.000 akrov zemlja. Mnogo hiš je ugnil požar.

Ko so v Moskvi praznovali 21. obletnico boljševizma, je paradiralo dva milijona de- lavcev in delark, od katerih jih vidite nekaj na sliki.

Skrivnosti ruskega carskega dvora

ROMAN

Nesrečnica ni slutila pogube, ki jo čaka. Dvignila je obraz in gledala črno globino, ki je zijala pred njo — sedaj — v istem trenutku, ki bi bil morda zadnji v njenem življenju, sedaj zasliši krik in strel, ki je stoterokrat odmeval.

Veliko kneginja Hela iznenadena obstane. Ona obrne glavo.

Iz teme skoči k njej neka črna postava.

Predstojnica samostana pri

Srcu Matere Božje je preživela nemirno noč. Neprenehoma je morala misliti na svojega brata, Mihajla Bakunjinu, o katerem že dolgo ni ničesar slišala.

Ko je zvonec klical redovnice k jutranji molitvi, je sedela sestra Ana in pisala pismo svojemu bratu.

Ona se dvigne in gre v kapelico. Toda predno je prišla do vrat, vstopi v celico neka razburjena redovnica.

—Kaj želiš? — vpraša pred-

stojnica. — Kaj se je zgodilo?

—Javiti vam moram nekaj čudnega, častita mati, — vzkligne redovnica. — Vrata kapelice so zaklenjena. Nihče jih ne more odpreti.

—Gotovo je vihar zaprl vrata, — odvrne predstojnica. — Jaz imam ključ. Takoj bom prišla.

Ona vzame ključ in gre z redovnico proti kapelici, kjer so se že zbrale ostale pobožne sestre. Toda ko je hotela predstojnica odkleniti vrata, ji preprečijo ostale redovnice.

—Ne odpirajte, častita mati! — vzklignejo. — Čujte, kako nekdo vzdihuje v kapelici, kakor da se bori s smrtjo.

—Tem bolj je treba hiteti, sestre, — odvrne predstojnica. — Ako se sliši stokanje, je sigurno, da se nahaja nekdo v kapelici, ki potrebuje naše pomoči.

Predstojnica odklene vrata. Ta se odpro in sestra Ana vstopi prva. Bojazljivo in obotavljajoč se so ji sledile ostale.

V kapelici se zasliši ponovno vzdihovanje in jokanje.

Sedaj se predstojnica ni več obotavljala. Ona stopi k oltarju in iznenadena obstane.

—Sestra Klarisa! — vzkligne ona. — Sestra Klarisa! — ponovljo redovnice.

Da, bila je mlada redovnica, ki je bila šele pred kratkim sprejeta v sveti red. Toda kdor je poznal mlado deklico včeraj, je danes ne bi spoznal.

—Kaj ti je, Klarisa? — vzkligne predstojnica. — Kaj te je privedlo sem? Zakaj si preživela noč v kapelici?

Nežno se skloni sestra Ana in jo prime za roke.

Toda Klarisa ni mogla odgovoriti. Mrmrala je samo nekaj nerazumljivih besed.

—Hitro, prinesite tamle obleke in odnesite Klariso v celico. Ne, odnesite jo v mojo celico. Ona stanuje skupno z nesrečno bolnico. — Predstojnica umolkne. Spomnila se je na veliko kneginjo in postala je nemirna. Klarisa bi morala ostati pri njej, toda mesto tega je prebila vso noč v kapelici. Slutila je veliko nesrečo.

—Odnosite jo v samostan! — ukaže ona. — Šla bom naprej in pogledala, kaj je z bolnico, ki je bila vso noč sama.

Predstojnica je letela proti samostanu. Ni videla porogljivega pogleda sestre Gabriele.

Ko je prišla na hodnik, za gleda že od daleč, da so vrata Heline celice odprta.

—Usmiljeni Bog! — vzkligne ona. — Kaj se je zgodilo? Kakšen zli duh se je vtihotopil danes v našo pobožno hišo? — Klarisa, Klarisa, kaj si storila? Zakaj si prekršila svojo dolžnost? Hela, Hela, velika kneginja Hela, kje ste? Ni je tukaj? Celica je prazna.

—Oh, Bog, izgubljena sem.

Ko se je po skrbnem iskanju prepričala, da velike kneginje Hela ni v hiši, je sklenila, kaj bo storila.

Pokliče šest redovnic, ki jim je popolnoma zaupala.

Tem ukaže, da priščejo vso okolico in da vzamejo hrane in okrepčila, da lahko okrepčajo nesrečnico, ako jo najdejo.

—Ako jo najdete, sestre, — reče ona, — pohitite da mi javite. Ne puščajte me v mojih duševnih mukah.

Redovnice so obljubile, da bodo storile vse, kar bo mogoče, ter se odpravijo na pot.

Predstojnica pohiti v celico, kjer se je sedaj nahajala Klarisa.

Na potu tja sreča ona sestro Gabrielo, ki ji stopi h navsko nasproti.

—Kakšna nesreča vas je zadela, častita mati? — reče redovnica. — Jaz vem več, kakor druge. Vem, kdo je bolnica. Slišala sem to slučajno.

—Slučajno? — vpraša predstojnica in namršni obrvi. —

Ne morem verjeti, da bi to slučajno zvedela. Gotovo si prisluškovala.

Preziram one, ki prisluškujejo za zaprtimi vrati. Toda so slučajni v človeškem življenju, ko je prisluškovanje potrebno in ko je dolžnost. Slišala sem to noč.

—To noč? — Potem mi lahko torej raztolmačite to, kar se mi zdi sedaj tako zagonetno.

—Razložiti ne morem, — odvrne redovnica, — toda morda lahko pomagam najti resnico. — Nisem mogla zaspati. Tedaj se naenkrat spomnim, da najbrže radi tega ne morem zaspati, ker sem pozabila v kapelici rožni venec. Šla sem radi tega h kapelici, toda pred vhom naenkrat obstanem. Znotraj sem slišala tiho šepetanje.

—Začudila sem se in stala. V prvem trenutku se od straha niti ganiti nisem mogla. To, kar sem slišala, je užalilo mojo bogu dano dušo. Slišala sem, da šepetala sestra Klarisa z nekim moškim. Čula sem, kako sta si prisegala večno ljubezen in kako sta govorila o begu iz samostana.

—Lazeš! — je hotela zavpiti predstojnica, toda nato se je s silo premagala. Sama je morala priznati, da je zjutraj našla Klariso v kapelici.

Ona prekine suho redovnico ter reče:

—Ničesar več ne maram slišati od tebe o sestri Klarisi. Vprašala jo bom sama. Ona mi bo povedala resnico.

Ponosna odide predstojnica in zapusti sestro Gabrielo, ki stisne svoje pesti ter zamrmra:

—Kmalu se boš prepričala, da mi drugi verjamejo!

Razburjena stopi predstojnica v celico, kjer se je nahajala Klarisa.

—Klarisa, — reče ona. — Klarisa, ali me slišiš. — Ali me poznaš.

—Častita mati, — odvrne Klarisa drhteč.

—Zaklinjam te, odgovori mi na moje vprašanje! Povej mi resnico, četudi se moraš sama obtožiti!

—Vprašaj! Odgovorila ti bom!

—Kaj te je privedlo v kapelico?

Klarisa ne odgovori, temveč skrije svoj obraz v blazino.

—Ne odgovarjaš, hčerka moja? — vpraša predstojnica ter se prestraši. — Povej mi, ali je bil res ljubavni sestanek, ki te je privabil tja? Ali si se res sestala z moškim in prekršila svojo dolžnost do bolnice? — Povej mi: da ali ne!

—Da, — odvrne Klarisa z molko.

Predstojnica se obrne. Zakrila je oči z rokama. Velike solze so ji tekale po obrazu.

—Torej je tudi ona, tudi ona je nevrednica, — zamrmra ona.

Po hodniku je nekdo prihajal.

Nekdo potrka na vrata, a v celico vstopijo trije ljudje. Dva moža, ogrnjena s širokimi plašči, privzdignjenimi ovratniki, tako da se ni mogel razločiti obraz. Z njima se je nahajala sestra Gabriela, ki ni mogla prikriti svojega veselja.

Eden izmed mož spusti svoj ovratnik in z grozo ga spozna predstojnica. Bil je carjev duhovnik, brat Eustahij.

On pogleda resno in prodirno predstojnico, ki ga je mir-

no opazovala.

—Nesreča je zadela to hišo, — reče on ostro. — Vidim, častita mati, da hodijo redovnice jokajoč po hodnikih. Slišal sem, da je to noč izginila ona, ki sem jo zaupal tvojemu varstvu. Upam, da to ni resnica.

—Zastonj upaš, brat Eusta-

hij, — odvrne predstojnica. — Toda predno ti položim račun, mi moraš povedati, kdo je ta tujec, ki je prišel s teboj v naš samostan. — Ali ne poznaš naših svetih zakonov? Oni prepovedujejo vsakemu moškemu, ki ni duhovnik, prekorati naš prag!

—Mislim, da je dovolj, ako

se nahaja ta človek z menoj! — Motiš se, brat Eustahij, — odvrne predstojnica. — Ukazujem kot predstojnica tega samostana, da se ta tujec takoj odstrani.

—Ne greši, častita mati, — jo prekine brat Eustahij. —

(Dalje prihodnjič)

Christmas Suggestions

HOUSE COATS AND ROBES

\$1.95

and up

SLIPS

59c

and up

NIGHTGOWNS

\$1.00

and up

NEGLIGEEES

\$1.95

and up

PAJAMAS

\$1.19

and up

BED JACKETS

\$1.00

and up

HOSE

always an appropriate and welcome gift

69c

and up

HANKIES

5c

and up

PURSES

69c

and up

SCARFS

59c

and up

GLOVES

69c

and up

MANICURE SETS

10c

and up

TOILET WATER

25c

and up

PERFUME

10c

and up

BATH SALTS

10c

and up

COMPACTS

25c

and up

Grdina's Skoppe

6111 ST. CLAIR AVE.

VLOGE v tej posojilnici

so zavarovane do \$5000 po Federal Savings & Loan Insurance Corporation, Washington, D. C.

Sprejemamo osebne in družinske vloge

Plačane obresti po 3%

St. Clair Savings & Loan Co.

6235 St. Clair Ave. REND. 5670

350 POUNDS OF Solid Sentiment

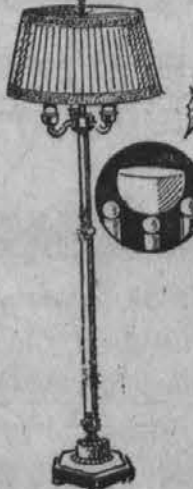
For the Practical Person with a Sentimental Side!

This year make yours a gift of the heart and head—something she really wants—and needs. Give her a practical present—a beautiful, big, new General Electric Refrigerator! She'll use it and appreciate it every day—for years and years.

So Much for So Little! The G-E, first choice of millions, is now popularly priced. It is thrifty in price, thrifty in current, and thrifty in upkeep. Present values are great—in General Electric history!

Simple, Silent, Sealed-in-Steel G-E THRIFT UNIT with Oil Cooling

The original sealed-in-steel "cold maker" that revolutionized refrigeration costs. Its record for enduring economy is unmatched by any other sealed refrigerating mechanism.

Dajte svoji materi, svoji ženi ali zaročenski električno darilo, katerega bo lahko rabila leta in leta in se vas s hvaležnostjo spominjala.

OBLAK FURNITURE

ZALOGA DARIL IN VSEH HIŠNIH POTREBŠČIN

3612-14 ST. CLAIR AVE. HE 2978